

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 1 มิถุนายน 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศลตามการทำมาหา
ได้ของตน ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้เพื่อเป็นที่พึ่งของตน ทุกคนมีความศรัทธาเชื่อมั่นตามหลักพระ
ศาสนา ว่าทำดีมีความสุขทำบาปความชั่วมีความทุกข์ใจ เรารู้จักว่าเรื่องบุญเรื่องบาปเป็นอย่างไร ก็เข้าใจใน
เรื่องอย่างนั้น จึงได้พากันสร้างสมอบรมทำคุณงามความดีเอาไว้ เป็นความดีของตน เมื่อทุกคนมีคุณงามความดี
ได้ทำบุญทำทานการกุศล ตามกำลังความสามารถของตนที่จะทำได้ ก็ได้ทำเอาไว้ได้สร้างเอาไว้ ก็เพราะว่าเรา
มั่นใจว่า เมื่อเรายังปฏิบัติอยู่ยังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ เราก็ต้องกลับมาเกิดอีก เมื่อได้กลับมาเกิดอีกเราก็จะได้มี
อาหารการกินที่สมบูรณ์ มีทรัพย์สมบัติสมบูรณ์ มีหยูกมียารักษาโรครักษาไข้เจ็บต่างๆ ถ้าหากได้บริจาคผ้าผ่อน
ท่อนสไบเครื่องนุ่งห่มต่างๆเอาไว้ ได้บริจาครูปเทียนแสงสว่างก็ดี ได้ทำคุณงามความดีไว้หลายสิ่งหลายอย่าง ก็
เพื่อเอาไว้เป็นที่พึ่งจิตใจของพวกเขา เราได้ทำความดีเอาไว้ เราก็มั่นใจว่าเกิดชาติใดภพใดก็ดี เครื่องอยู่เครื่องกิน
ทั้งหลายที่เราได้ถวายเอาไว้ ก็จะอำนวยความสะดวกให้เรามีความสุข

..ทุกคนที่ได้เกิดขึ้นมาในประเทศไทยของเรานี้ ถ้าหากเรามองดูแล้วก็จะพบว่า ประเทศของเรานี้อุดมสมบูรณ์ไป
ด้วยการอยู่การกิน การไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน มองหน้ามองตากันก็ยิ้มแย้มแจ่มใส แซ่มนั่นเบิกบานด้วยความ
เมตตา จึงเรียกว่าเมืองไทยนี้เป็นเมืองยิ้ม ฉะนั้นบางชาติต่างๆนี้ที่อาตมาเคยไปมา 100 คนจะยิ้มสัก10 คนก็ยังหา
ยากอยู่ เหตุฉะนั้นเมืองไทยนี้พูดจาปราศรัยกัน สนุกสนานรื่นเริง มีเมตตาต่อกันด้วยกาย เมตตาด้วยวาจาเวลา
พูดจาปราศรัยต่อกันก็ดี เรียกขานแต่ถ้อยคำที่กล่าวขานไปเพราะเสนาะหู อันนี้ทางด้านจิตใจก็เหมือนกัน จิตใจนี้
คิดดีเหมือนกันทุกคน เหมือนกับพวกเราที่มานั่งอยู่ในพระวิหารนี้แหละ เป็นญาติธรรมร่วมกัน มาจากทางใกล้
ทางไกลก็ดี ก็มีเมตตาต่อกันอยู่ในใจ ถ้าทุกคนมีความทุกข์ก็อยากให้พ้นจากทุกข์ ถ้าเขามีความสุขก็อยากให้สุข
ยิ่งขึ้นไป เราตั้งใจแผ่เมตตาอย่างนี้ ก็จะทำให้ใจของเรามีความแจ่มชื่นเบิกบานและมีความสุขเกิดขึ้น การให้
เมตตาต่อซึ่งกันและกันเป็นเรื่องที่สำคัญ พระพุทธองค์ทรงสอนเอาไว้ นั่นก็คือว่าเมตตาธรรมค้ำจุนโลก โลกของ
เรานี้จะอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ก็ต้องอาศัยความเมตตานั่นเอง เราจึงได้รับศีลข้อปาณาไปเมื่อตะกี้นี้ ละเว้น
การเบียดเบียนเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน ถ้าหากคนเราเว้นจากการเบียดเบียนไม่ทำ
ร้ายซึ่งกันและกันแล้ว ได้ไปมาหาสู่กันก็จะเกิดความอบอุ่น ใจ ดูหน้าดูตากันก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่มีหน้าโกรธ
เกลียดเกลียดแค้นซึ่งกันและกัน อันนี้เป็นลักษณะของความเมตตาเหตุฉะนั้นให้เรานี้อยู่ด้วยกันด้วยความร่มเย็น
เป็นสุข อยู่ด้วยกันทั้งบ้านทั้งเมืองก็ดี ทั้งประเทศ แม้ประเทศอื่นก็เหมือนกัน เขาก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน แม้จะ

นับถือลัทธิศาสนาต่างกันก็ตาม ก็ให้เราพูดจาปราศรัยด้วยคุณงามความดี ก็จะเป็นผลเป็นประโยชน์ที่ดีที่สุดเมื่อเราได้พบกัน บางเมื่อนั้นเขาเคร่งครัดเขาถือกันไปตามลัทธิศาสนาเขา เขาไม่เคารพพระพุทธศาสนาก็เป็นเรื่องของเขา เพราะเขาไม่รู้ว่าพระพุทธศาสนาสอนเรื่องอะไร สอนให้คนอยู่ร่วมกันอย่างไรจึงจะมีความสุข พระพุทธศาสนาของเราสอนไว้อย่างนั้น แต่บ้านเมืองอื่นเขาก็ถือไปตามลัทธิของเขา บางประเทศลัทธิศาสนาอื่นเข้าไปไม่ได้ในบ้านในเมืองของเขา เขาไม่ให้เข้าไป เขาไม่ได้สนใจ หรือมีกฎระเบียบบังคับว่าเข้าไปต้องทำเหมือนอย่างเขา เขาเชื่อมั่นกันอย่างนั้นของเขา แต่ก็ยังโชคดีที่เขาได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เหมือนอย่างชาวฝรั่งเศสเขามานับถือพระพุทธศาสนา ได้มาทำคุณงามความดี ส่วนลัทธิของตนเองก็ได้ทิ้งไป หันมานับถือพระพุทธศาสนา มาบวชเรียนเขียนอ่านศึกษาเพื่อให้เข้าใจ จะได้รื้อมนำธรรมะคำสอนของพระพุทธเจ้าไปสอนคนต่างชาติ ให้คนต่างชาติได้รับรู้และเข้าใจ เราก็มาคิดดูในบ้านเมืองเรา ในเมืองเชียงใหม่ก็ดี บางทีก็มีฝรั่งมาแต่งงานในเมืองไทย มีเยอะเลยทีเดียวทุกวันนี้ เรานั่งไปบนเครื่องบินมีแต่ฝรั่งเต็มเครื่อง คนไทยแทบจะไม่มี ก็อาศัยซึ่งเขา มาดูในเมืองไทยนี้ว่ามันเป็นอย่างไร เขาถึงมีใบหน้าเข้มขึ้นเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใส เขาไม่เจริญทางด้านวัตถุ แต่ฝรั่งนี้เขาเจริญทางด้านวัตถุ เราดูบ้านเมืองเขามีรถมีเรือมากมาย ได้ทำถนนหนทางไปตามเมืองต่างๆ เมืองเรานี้เป็นเมืองที่กำลังพัฒนา วัตถุก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาเรื่อยๆ การอยู่การกินก็ดีขึ้นหนทาง การไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน การคมนาคมก็สะดวกขึ้น กรุงเทพก็ดีเมืองชลบุรีหรือที่ไหน ก็ไปมาหากันได้ทั่วประเทศทุกวันนี้ ก็ถือว่าเจริญพอสมควรแล้ว บ้านอื่นเมืองอื่นบางที่ก็ยังไม่เจริญเท่าเมืองเรา อย่างเช่นอินเดียหรือประเทศบางประเทศต่างๆ ที่เขายังไม่เจริญเท่าเมืองไทย ถนนหนทางในเมืองลาวหรือในประเทศเขมร ก็เคยไปดูแล้ว ก็ยังไม่เจริญเท่าเมืองไทย ประเทศไทยนี้ก็ได้พัฒนาให้บ้านเมืองได้ร่มเย็นเป็นสุขเกิดขึ้น

..เหตุฉะนั้นเรามีความปรารถนาอยากที่บ้านเมืองของเรา ฝากให้คนในประเทศนี้เป็นพี่เป็นน้อง เป็นเพื่อน เป็นฝูงกัน อยู่กันด้วยความร่มเย็นเป็นสุข เมื่อมีรัฐบาลไหนเกิดขึ้นมา ก็อยากให้รัฐบาลนั้นพัฒนาประเทศอยาก ให้พัฒนาตนเองอยู่ในศีลธรรม ถ้าทำอย่างนั้นมากเท่าไรก็จะยิ่งมีความสุขมากยิ่งขึ้น กับผู้ที่รักษาบ้านเมืองที่ดี พัฒนาบ้านเมืองให้ไปในทำนองคลองธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา ให้ทำต่อซึ่งกันและกันด้วยความเมตตาแล้ว บ้านเมืองเราก็จะมีความสุขความสบายมากยิ่งขึ้นกว่านี้อีกไปเรื่อยๆ

..เหตุฉะนั้นก็ขอเชิญชวนเอาไว้ว่า ประเทศไทยของพวกเรา ให้ชักจูงคนเข้าวัดเข้าวาทำบุญทำทานการกุศล ก็รู้สึกพัฒนาวิถาวารามต่างๆ เจริญรุ่งเรืองขึ้นมามากมาย ก็แปลว่าจิตใจของคนนั้นเจริญในทางธรรมะ ในทางคุณงามความดี ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้อย่างนั้น ฉะนั้นพวกเราได้ทำคุณงามความดีอย่างในวันนี้ หรือ

ในวันพระกัศิหรือทำมาในวันอื่นๆกัศิ ก็ให้รวบรวมเอาไว้ในใจ ว่าได้ทำความดีเอาไว้วันนั้นวันนี้กัศิ ได้สร้างสิ่งนั้นสิ่งนี้กัศิ ได้ทำบุญทำทานอะไรต่างๆ ก็รวบรวมเอาไว้ในใจของเรา ให้ใจของเรามีความสุขมากๆ เมื่อเรามีความสุขมากๆอย่างนี้แล้ว ก็มีความอบอุ่นใจ เวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์แล้ว ก็จะได้แผ่เมตตาเอาบุญที่เรามีมากมายกับความสุขที่เรา มี ส่งให้เขาบางบุคคลทั้งหลายที่เป็นทุกข์เป็นคนขอทาน หรือจิตตวิญญานที่เขาตกทุกข์ได้ยากที่เขามาคอยรับอนุโมทนากับพวกเรา เรามองไม่เห็นเขาแต่ทางด้านจิตใจของเรานั้นเราส่งให้จิตตวิญญานนั้น ได้รับรู้ได้ เขาก็จะได้อนุโมทนาบุญกับพวกเรา ถ้าเขามีทุกข์เขาก็จะได้พ้นทุกข์ไป ถ้าเขามีสุขเขาก็จะสุขยิ่งขึ้นไปตามเจตนาที่เราอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลนี้ไปให้ ใครจะอุทิศส่วนกุศลด้วยการหยาดน้ำกัศิไม่หยาดน้ำกัศิก็ทำได้ การหยาดน้ำกัศิคือน้ำใจของพวกเรานี้เอง อุทิศบุญไปให้ บุญก็คือความสุขใจ เราจะส่งความสุขนี้ไปให้ ถ้าเรามีน้ำหยาดก็หยาดแทนน้ำใจ เวลารินน้ำลงไป ให้รินน้ำอย่าให้ขาด อย่าเอามือไปรองน้ำนั้น เพราะว่ามือของเรานั้นไม่สะอาด เวลาหยาดน้ำแทนน้ำใจอุทิศส่วนกุศล อย่าเอานิ้วมือไปรอง เพราะมันจะไม่สะอาดเหมือนน้ำใจ ถ้าจะให้ อย่างสะอาด ให้ใช้น้ำใสใจจริง ให้สิทธิ์เด็ดขาด ใจของเรานั้นอุทิศส่วนกุศลนั้นจริงๆ จึงเอาน้ำสะอาดมาแทนน้ำใจ ผู้ใดที่ไม่มีน้ำกัศิให้เอาน้ำใจนี้ส่งไปให้ เขาก็จะได้อนุโมทนาส่วนบุญกับพวกเรา

..เหตุฉะนั้นพวกที่ไม่ได้ถวายสิ่งของต่างๆกับหมู่กับฝูงก็ไม่เป็นไร บุญก็สำเร็จด้วยการอนุโมทนาสาธุกับบุคคลที่ได้ทำบุญด้วย บุญสำเร็จด้วยการชวนชวนชักจูงให้คนได้ทำบุญทำทานการกุศล ที่ให้เกิดให้มีขึ้นในตัวเอง ก็แปลว่าเรานั้นได้ใช้ปากได้ใช้วาจาของเรานั้น ชักชวนให้คนมาทำคุณงามความดีได้ ให้ได้รับอนุโมทนาส่วนบุญด้วยกัน ต่อไปให้ทุกคนได้แผ่เมตตา ดังที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วยเวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์..